

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **Mirko Möllen**, advokát se sídlem Barthstrasse 16, Mnichov, Spolková republika Německo, insolvenčního správce dlužníka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft, se sídlem Germeringer Str. 1, Krailling, Spolková republika Německo, zast. JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem se sídlem Šaldova 34/466, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2015, č. j. 27653/15/5100-41458-710158, o nesouhlasu soudu s postoupením věci podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 46 Af 5/2016,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 46 Af 5/2016 **je příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 2. 11. 2015 u Městského soudu v Praze žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo v části změněno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 7. 1. 2015, č. j. 261092/14/4000-50715-107911, a ve zbytku zůstalo beze změny, kterým bylo rozhodnuto o zřízení zástavního práva podle § 168 odst. 6 a § 170 odst. 1 zákona č. 280/2009, daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů, k nemovité věci společnosti VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft.

[2] Městský soud v Praze dospěl k závěru, že místně příslušným soudem k projednání a rozhodnutí věci je podle § 12a zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finanční správě“), Krajský soud v Praze. Protože ve věci jako správní orgán prvního stupně rozhodoval Specializovaný finanční úřad, je podle uvedeného ustanovení zákona o finanční správě rozhodnou skutečností pro určení místní příslušnosti soudu sídlo navrhovatele (žalobce), popř. místo, kde se zdržuje.

[3] Sídlo společnosti VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft leží ve Spolkové republice Německo, a proto podle něj nelze určit místní příslušnost soudu pro řízení o žalobě. Uplatní se tak druhá rozhodná podmínka, kterou je místo, kde se tato společnost v České republice zdržuje. Jmenovaná společnost na území České republiky dlouhodobě podniká prostřednictvím odštěpného závodu (dříve organizační složky), jenž má sídlo na adrese Dolní Břežany, Pražská 636, okres Praha-západ. Lze tak důvodně předpokládat, že

práve na této adrese se nachází určitý personální či materiální substrát tvořící pobočku společnosti.

[4] Krajský soud v Praze s tímto závěrem nesouhlasil, proto věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o příslušnosti [§ 7 odst. 5, věta druhá, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Uvádí, že společnost VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft je zahraniční právnickou osobou, která má sídlo v Německu. Protože není fyzickou osobou, nemá v České republice bydliště a ani se zde nezdržuje. Okolnost, že má v České republice zřízení organizační složky, je z hlediska pravidel pro určení místní příslušnosti soudu ve správním soudnictví irelevantní jak z hlediska § 12a zákona o finanční správě, tak z hlediska obecné úpravy v § 7 s. ř. s. Umístění organizační složky a místo, kde se osoba zdržuje, jsou pojmy odlišné a nelze je ztotožňovat.

[5] S odkazem na usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 98/2003 – 36, a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2004, č. j. Nad 98/2003 – 40, má za to, že v situaci, kdy nelze určit místní příslušnost soudu podle speciální normy, je třeba určit příslušnost podle normy obecné v § 7 odst. 2 s. ř. s. Teprve pokud ani obecná norma určení místně příslušného soudu neumožňuje, je na místě, aby Nejvyšší správní soud na základě analogické aplikace § 11 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), místně příslušný soud určil podle svého uvážení. Protože Specializovaný finanční úřad sídlí v Praze a v Praze též vykonává svoji působnost, je na základě obecné úpravy místní příslušnosti k vyřízení věci příslušný Městský soud v Praze.

[6] Pokud by Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že je třeba místně příslušný soud určit podle § 11 odst. 3 o. s. ř., Krajský soud v Praze připomíná, že podle obsahu žaloby s napadenými rozhodnutími úzce souvisí rozhodnutí Celního úřadu pro Královéhradecký kraj, jimiž byla žalobkyni odňata povolení k provozování daňového skladu a jež žalobkyně také napadá žalobami u Krajského soudu v Hradci Králové. Nabízí se proto určit jako místně příslušný Krajský soud v Hradci Králové.

[7] Žalobce se k předložené věci vyjádřil přípisem ze dne 4. 5. 2016 tak, že zdůraznil, že žalobcem je insolvenční správce, který jedná za německou společnost. Žádný z těchto nemá sídlo na území České republiky. Odštěpný závod by mohl být považován za eventualitu zdržování se na území České republiky, Městský soud v Praze se ovšem ani nepokusil dotazem zjistit, zda podnik zahraniční právnické osoby v současné době provozuje svoji činnost. Pro úplnost dodává, že tento odštěpný závod již na území České republiky nevyvíjí žádnou svoji činnost od počátku roku 2015, kdy byla přesunuta na území Spolkové republiky Německo. Žalobce dodává, že v minulosti podal žalobu proti žalovanému v jiných věcech na Krajský soud v Praze, který věc postoupil Městskému soudu v Praze, který toto postoupení akceptoval. Další žaloby, které žalobce podával, pak adresoval přímo Městskému soudu v Praze, který je přijal. Z výše uvedeného je toho názoru, že k rozhodnutí o žalobě proti žalovanému je příslušný Městský soud v Praze.

[8] Nejvyšší správní soud shledal nesouhlas Krajského soudu v Praze s postoupením věci důvodným.

pokračování

[9] K tvrzení žalobce, že mu nebyl zaslán návrh Krajského soudu v Praze o postoupení věci, kasační soud poznamenává, že žalobci bylo doručeno usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla věc postoupena Krajskému soudu v Praze, měl tedy možnost vyjádřit se k tomuto postoupení. Jak sám žalobce uznává, Krajský soud v Praze podal celkem 3 návrhy na určení místní příslušnosti. Dva z těchto návrhů, které mu byly doručeny, byly totožné a žalobce tak ve svém vyjádření vycházel z nich. Jelikož se jednalo o, co se týče určení místní příslušnosti, stejnou právní otázku, žalobce správně vyhodnotil, že i návrh Krajského soudu v Praze v projednávané věci byl stejný jako dva další návrhy, které mu doručeny byly. Žalobce tedy měl možnost vyjádřit se k podanému návrhu. K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že z § 7 odst. 5 s. ř. s. neplyne povinnost žalobci zasílat k vyjádření návrh soudu o nesouhlasu s postoupením, kterým předkládá kasačnímu soudu věc k rozhodnutí o příslušnosti. Pokud tak soud učinil, jedná se pouze o větší procesní komfort dopřávaný žalobci, ale nejde o chybu soudu.

[10] V soudním řízení správním je místní příslušnost obecně upravena v § 7 odst. 2 s. ř. s., dle kterého *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[11] Zákon o finanční správě obsahuje speciální úpravu místní příslušnosti v § 12a, dle něhož *v oblasti působnosti Specializovaného finančního úřadu jako správního orgánu prvního stupně je k řízení ve správním soudnictví místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje.*

[12] Pro posouzení místní příslušnosti ve věci je stěžejní, že žalobu podal Mirko Möllen, advokát se sídlem Barthstrasse 16, Mnichov, Spolková republika Německo, jakožto insolvenční správce dlužníka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft. Navrhovatelem (žalobcem) tedy není společnost VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft, ale insolvenční správce Mirko Möllen.

[13] Insolvenční správce M. M. má sídlo ve Spolkové republice Německo, místní příslušnost soudu tedy podle kritéria sídla určit nelze. O tom, že by se Mirko Möllen zdržoval v České republice, soud nemá žádné informace, dle tohoto kritéria tedy rovněž postupovat nelze.

[14] Jelikož není možné určit místní příslušnost soudu dle zvláštní úpravy obsažené v § 12a zákona o finanční správě, použije se úprava obecná zakotvená v § 7 odst. 2 s. ř. s. (k tomu obdobně srov. usnesení rozšířeného senátu č. j. Nad 98/2003 – 36, popř. usnesení č. j. Nad 98/2003 – 40). Specializovaný finanční úřad, jakožto správní orgán I. stupně, má sídlo v Praze, v městské části Praha 7, tedy v obvodu Městského soudu v Praze [viz příloha č. 2, bod 1., ve spojení s přílohou č. 4, bodem 7., zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přisedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů]. Působnost vykonává na celém území České republiky (§ 8 odst. 2 zákona o finanční správě). Ustanovení § 7 odst. 2, věty druhé, s. ř. s. se tedy neuplatní.

[15] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému rozhodl ve věci nesouhlasu Krajského soudu v Praze tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Městský soud v Praze. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5, věta třetí, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. května 2016

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu